

Martin Kool passeert magische BIG 164 grens

Martin Kool volgt lachend zijn fietsmaatje Hans Koedijker die er op de laatste meters van de loodzware beklimming van de Mont Colombis (1734 meter, Frankrijk) nog een sprintje uit weet te persen. Voor hem en de 1100 andere BIG-leden is het trotseren van hoge beklimmingen over heel Europa emotie op de fiets geworden. (Foto: aangeleverd)

HEERHUGOWAARD - Martin Kool is een geboren Broek op Langedijker en al jarenlang inwoner van Heerhugowaard. Hij fietst jaarlijks duizenden kilometers door het Noord-Hollands landschap. Maar zijn fietshart gaat uit naar het beklimmen van de mooiste heuvels en bergen in heel Europa.

Hij trotseert hitte, wind, regen en sneeuw op bergflanken met beruchte namen als *Il Mottarone* en *The Devils Elbow*. Martin is lid van de speciale wielclub met de naam B.I.G. Die afkorting staat voor Brevet International du (Cyclo-)Grimpeurs. Er zijn meer dan duizend leden waaronder de voormalige Rabo-renner Michael Boogerd. De vereniging heeft duizend heuvels en bergen verspreid over alle landen van Europa aangewezen als BIG-beklimming. Ieder lid is er opgericht om zoveel mogelijk BIG-heuvels en -bergen te fietsen. Er wordt een officieel klassement bijgehouden. Michael Boogerd staat op plaats 243 met 59 beklimmingen. De lijstaanvoerder is Etienne Mayeur, met een aantal van 732. Achter deze renner schuilt een bijzonder verhaal.

Kameraden

Etienne en zijn vader Raymond, waren jarenlang kameraden op de fiets. Gezamenlijk bedwongen ze vele lastige beklimmingen. Ze werden fanatieke BIG-leden. Vader Mayeur overleed op te jonge leeftijd. Hij had 164 BIG-bergen achter zijn naam toen zijn zoon afscheid van hem moest nemen. De BIG-federatie verklaarde het aantal van 164 als officiële BIG-mijlpaal. Ieder lid dat dit aantal beklimmingen haalt krijgt een speciaal brevet. Martin Kool is de 164 grens inmiddels op drie beklimmingen genaderd.

In het laatste weekeinde van mei reist hij af naar Morbach om daar de sprong naar de beladen mijlpaal te maken. Hij vertrekt vrijdagmiddag met drie racefietsen op het dak van zijn auto. Zijn zoon Mathijs en diens vriend Koen zullen met hem meefietsen op iedere klim. Uw verslaggever stapt in de auto om het belangrijke moment te kunnen verslaan.

Spanning

Na een vlotte autorit zetten we onze tassen in de kamers van Hotel Am Kirschbaum. De volgende ochtend is aan de ontbijttafel een lichte spanning voelbaar. De twee jonge BIG-leden staan voor hun eerste beklimmingen. Martin passeert vandaag de 164 grens. Het is lichtbewolkt en er staat een stevige wind. Het is droog maar je kan het water grijpen, zou Martin's vader gezegd hebben. De fietsbanden worden opgepompt tot de juiste druk. De schoenen klikken in de pedalen. Het drietal glijdt zonder te trappen behoedzaam de heuvel af, het dal in. Vandaag staan er drie Duitse heuvels op het programma. De top van de eerste twee heuvels worden gemakkelijk behaald. Na een korte pauze op de tweede heuvel worden de fietsen op het dak geplaatst. De derde BIG van vandaag ligt op 75 km, en die afstand wordt met de auto overbrugd.

Shirtje recht

Op de parkeerplaats bij het startpunt van de laatste heuvel daagt Martin de twee jonge renners uit. Hij wil de mijlpaal van 164 met een mooie beklimming omlijsten. Na drie kilometer moet Mathijs lossen. Koen kan nog volgen, maar ook hij moet vlak onder de top Martin laten gaan. De laatste meters

rijdt de ervaren wielrenner nog over een vervelende kasseienstrook maar de voldoening is groot bij het bereiken van de 164. Met het shirtje recht en de vinger bescheiden geheven viert hij zijn triomf. Op de top belt hij zijn fietsvriend Hans Koedijker. Met hem heeft Martin bijna alle BIG-bergen gereden. Hans heeft enkele weken geleden de 164 grens bereikt, en dat is in een café in het Franse Bretagne met een goed glas wijn gevierd. Martin en Hans zijn beide gegrepen door het BIG-virus. Het nastreven van de magische 164 grens werkt verslavend. 'Het gebied waar je fietst wordt van jou', zo omschrijft Martin dat gevoel. 'Wanneer je naar de etappes in de Giro (Ronde van Italië) kijkt, en je ziet de toprenners over 'jouw' cols rijden, dan herbeleef je je eigen rit.'

Claimen

De BIG-vereniging is een initiatief van de Belg Daniel Gobert. Deze wiskundeleer en wielersanaat koos duizend bergen en heuvels uit en verklaarde ze tot BIG-berg. De wielclub heeft een professionele site (www.challenge-big.eu) waarop iedere deelnemer zijn BIG-heuvels die hij heeft beklommen kan invoeren. Het invoeren van een beklommen BIG heet *claimen*. Wanneer we na de derde heuvel in Hotel Am Kirschbaum tevreden terugkeren wordt er eerst in de Gasteraum wat gegeten. Daarna verschijnt de laptop op tafel en claimt Martin de drie BIG heuvels die hij vandaag heeft gereden. Met enige spanning kijkt hij daarna naar zijn plaats in het klassement. 74ste in het algemeen klassement en op 8ste plaats van 2008.

Heerhugowaard

De twee jonge wielrenners worden ook als lid aangemeld en hun eerste BIG-heuvel worden geclaimd. De vereniging groeit de laatste maanden snel, onder andere na de lancering van de volledig vernieuwde website. Er zijn inmiddels elf inwoners van Heerhugowaard lid, en hun aantal groeit gestaag iedere maand. Binnenkort is er een bijeenkomst van de BIG-federatie in Sion, Zwitserland. Daar zullen stoere verhalen over steile passen, rotsblokken op de weg en ijle lucht worden gedeeld.

Emotie

De volgende dag keren we huiswaarts. In de auto vertelt Martin verder over zijn passie voor fietsen en speciaal voor BIG. Zijn belevenissen houdt hij bij op een eigen website (www.geocities.com/martinkool). Na elk BIG-weekeinde gaat hij op zondagavond achter zijn laptop zitten en herbeleeft de ritten als hij het verslag schrijft. Zijn gedachten gaan weer naar de kasseien van de Muur van Geraardsbergen of de besneeuwde toppen van de Dolomieten. Voor hem en de 1100 andere BIG-leden is het trotseren van hoge beklimmingen over heel Europa emotie op de fiets geworden.

Peter Tuijnman